

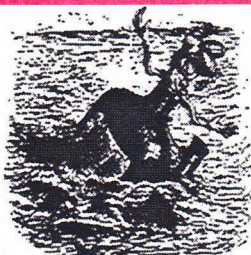
VECKOBLADET

Fredag 11 februari

Utkommer fredagar

2000 26:e årg.

4

Fiskar i grumligt vatten?

När Region Skåne som bäst brottades med ett miljardunderskott inkallades dyra konsulter för en kostnad av 13.000 om dagen. Under en nio månadersperiod pågick detta till en total kostnad av 22 miljoner.

Frågan lär väl med all rätt ta stora delar av veckans möte i Regionfullmäktige i anspråk, när oppositionsledaren Sven Erik Bergqvist (s) i en interpellation ställer en rad frågor till regionstyrelsens ordförande Carl Sonesson (m). Det har inte inkommit någon rapport till regionstyrelsen om vad konsulterna kom fram till. Handlingarna var inte heller offentliga, så uppdraget har blivit undanhållet från den offentliga diskussionen. Sven-Erik förväntar sig att Carl Sonesson på fullmäktige berättar vad konsulterna egentligen gjort.

Något som kan ställa till problem för herr Sonesson är (enligt den tillförordnade direktören Harald Lindström) att konsulterna inte kom fram till något som man inte redan visste! Samtidigt tillägger Harald att ibland finns det ett behov av bekräftelse!

Denna bekräftelse kostade alltså skattebetalarna 22 miljoner. Utomordentligt sanslöst anser VB.

Regionrevisorerna har beslutat att granska uppdragen, dels för att göra stickprov i fakturorna, dels för att undersöka om lagen om offentlig upphandling har följts. Lagen gäller när tjänster som kostar mer än två basbelopp ska upphandlas. Vänsterpartiets representanter kommer att vara på bettet och VB kommer i spalten "Under ytan" att noga bevaka Carl Sonessons navigering på djupt vatten och återkommer med ett referat från Regionfullmäktige.

JW

Dubbelt upp

Kaffe + kaka kostar
I Gävle stadsbibliotek 16 kr
I Lunds stadsbibliotek 32 kr.

Gr

VB-red uppmanar: Res till Gävle!

Debatterande årsmöte (v):

Regionala intresset vann

– Det är femton år sen jag var på ett årsmöte i vänsterpartiet. Jag finner att delvis samma personer ältrar delvis samma interna frågor som då. Det tycker jag ni ska sluta med. Gå ut i verkligheten! Men vare sig denna uppmaning från en veteran eller Gudrun Schymans återkommande budskap till partimedlemmarna med samma innehåll gick hem när vänsterpartiet i Lund höll årsmöte i lördags. Det långa mötet dominerades på olika sätt av den gamla motsättningen mellan Lund och det skånska partidistriktet, som konkret handlar om ekonomi men har en rad övertoner.

Man kan också se saken så att den goda uppslutningen med ett stort inslag av ungdomar och den friska debatten vittnar om en vital organisation. Antalet medlemmar minskade dock något under 1999.

Rödgröna samarbetet fortsatt gott

Till vardags är emellertid partiavdelningen ute i den lokala verkligheten. Det framgick av de verksamhetsberättelser som behandlades: från styrelsen, från fullmäktigegruppen och från övriga kommunalt förtroendevalda.

Med tanke på ointresset hos allmänheten förklarar styrelsen relativt nöjd med insatsen i EU-valet. Både i anslutning till den kampanjen och annars har ett antal utåtriktade möten hållits. Den största framgången i den vägen var naturligtvis förstamajfirandet. Ett internationellt utskott har haft en god verksamhet medan studierna så småningom tynat av.

Kommunalpolitikerna gläder sig åt att det goda samarbetet med miljöpartiet och socialdemokraterna har fortsatt, trots att de tre partierna nu är i opposition. Det konstateras att i fullmäktige har kommundelsnämnderna varit en stor debattfråga under året, men att den nu är utagerad och att partiet ser fram mot nya utmaningar. Ett par KDN-ledamöter sammanfattar erfarenheterna från arbetet. Mats Olsson menar att m, mp och v varit mest lyhörda för Västerbornas synpunkter, fast i många frågor har förstas blocktänkandet slagit igenom.

Flitigast tycks v-ledamöterna i tekniska nämnden ha varit: 13 skrivelser under året.

Nya argument

På årsmötet väckte emellertid dessa ting ingen debatt, och heller inte förslagen om förbättringar under det kommande året. Nej, den stora stridsfrågan var nu liksom flera tidigare år: ska Lund följa den skånska årskonferensens beslut och lämna över en viss procentandel av sitt kommunala partistöd till distriktet?

Argumentationen från dem som inte tycker så har förskjutits. Förr har det mest handlat om lagligheten och den politiska lämpligheten. Nu pekades framför allt på att distriktet inte behöver pengarna: dess resurser ökade starkt efter valframgången i landstinget. Det talades både om onödigt fondering och slöseri med resurser: en allskånsk studieombudsman som kostat 75 000 kr lyckades ordna en enda kurs. Att det brustit i distriktsstyrelsens/expeditionens handläggning föranledde en protest från årsmötet: uppmaningen att skriva motioner hade sänts ut strax före jul och med stoppdatum den 27.12!

Däremot pekades på en rad ting som Lund behövde pengar till: bättre information till allmänheten, IT, mer öppet på expeditionen. Veckobladet ... Men med fem rösters majoritetsegrade "distriktslinjen", och en av den nya styrelsens första uppgifter blir att revidera budgeten.

Många debatterade

Även sedan denna fråga avgjorts kastade den sin skugga över valet till styrelse. Valberedningen hade när det gällde ett av namnen inte kunnat enas, och det sakargument som framfördes i pläderingarna var just de alternativa kandidaternas inställning till distriktsbidraget. Efter debatt och omröstning blev resultatet det som framgår av en särskild notis – i denna fråga vann "lundalinjen"!

34 deltagare yttrade sig på mötet vilket får ses som en god spridning. Jonas Ringqvist fick beröm som ordförande för det inte helt lätthanterliga mötet.

Årsmötet antog enhälligt ett uttalande om Etiopien/Eritrea som refereras på annan plats.

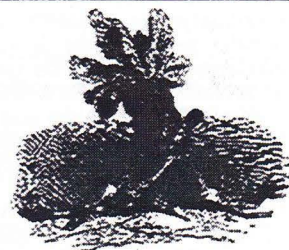
Gr

TACK

till de kamrater som på årsmötet uttalade sitt stöd för min kamp mot kommunen i "nuddisfrågan". Ett särskilt tack till Göte Bergström, som på eget initiativ tog upp frågan. Tyvärr är inte advokathjälp gratis, så den som vill får gärna lämna bidrag på pg. 71 00 93-6, Vänsterpartiet Lund. Märk talongen "nuddis". Ev. överskott går oavkortat till Fristadsfonden för asylsökande flyktingar.

Cecilia Wadenbäck

VB:s redaktion instämmer, och kommer att donera en måndags-sittning på Kafé Finn.

Nöbbelöv 9:6 är mark för morötter

Byggnadsnämnden har beslutat att markområdet mellan väg 108 och Nöbbelövs mossaväg (del av Nöbbelöv 9:6) skall planläggas för verksamheter samt en bensinmack.

I Mark- och Bostadsförslöjningsprogram MBP 2000-2002 som antogs av kommunfullmäktige 2000 01 27 står att läsa under 1.2 Mål och inriktning:

"Ianspråktagande av högproduktiv jordbruksmark (klass 8-10) för bebyggelse eller vägar skall så långt möjligt undvikas."

Området mellan väg 108 och Nöbbelövs mossaväg är just ett sådant område som borde få förbli åkermark. Tittar man på kartan ser det visserligen ut som om det rörde sig om ett relativt litet markområde kringskuret av vägar, och sett ur densynvinkel kan det möjligen verka rimligt att bygga här. Men som vanligt ger verkligheten en annan bild.

För den som orkar bege sig ut till övergången mellan Traktörvägen och Nöbbelövs mossaväg, och som sedan färdas längs mossavägen, framstår det klart att området även framgent bör vara åkermark. Utblicken från

forts på sid 3

Nästanpensionär funderar

När man blir äldre intresserar man sig mer för dödsfall än ingångna äktenskap och födda. Det är ganska naturligt eftersom ens egen livskurva börjar slutta neråt, men också för att det finns mycket mer att berätta om en avliden än om rosig bebisar och lyckliga par.

Nyligen avled Gad Rausing. Han trodde på Gud, och det där att inte gräva ner sitt pund utan förvalta det väl. Om detta är kärnan i kristendomen är högst tveksamt, åtminstone för den som i veckan hörde Stina Ekblad läsa Lukasevangeliet på Stadsteatern. I Lukasevangeliet finns ju liknelsen om kamelen och nålsögat, och en rad uppmaningar att sälja sina ägodelar och ge till de fattiga.

Om Gad kan säkert mycket gott sägas. Han står ju för en god

Svar till Ola Hagrings artikel i VB 2-2000

Distriktet består av många små växande lokalorganisationer samt några mer självgående. I distriktsstyrelsen upplever vi ett positivt gensvar från de flesta lokalorganisationerna. De tycker att de får ett bra stöd från distriktet.

Distriktets ekonomiska situation bör bedömas över åtminstone en valperiod. Partiet ska växa och då blir behovet av stöd till lokalorganisationerna större. Mycket kvarstår, bla organisations- och demokratiutbildning i organisationerna. Utan fungerande lokalorganisationer och fungerande interdemokrati kommer vi att ha svårt att mobilisera vanliga människor. En ev folkomröstning om EMU kommer också att kräva stora insatser.

50 laxar på drift

På en punkt har Ola ett direkt sakfel. De drygt 50.000 kr i distriktsbidrag som Lund ännu inte betalat till distriktet ingår som en fordran i distriktets överskott. Utan dessa pengar blir alltså distriktets resultat drygt 50.000 kr sämre.

Vi i Vänsterpartiet skall värna om solidaritet och delaktighet. Det gör vi bäst genom ett starkt distrikt och vi vill ställa upp solidariskt på varandra.

Vänsterpartiet Skånes VU
genom Maria Hagberg

Pressgrannar

VB läses nog i de mest oväntade kretsar. I söndags hade SvD en devot artikel om Gad Rausing, författad av den kände gästprofessorn i Austin, Texas, Lars Gustafsson. Gad Rausing var antingen mystisk eller mytisk, välj vad ni vill. Nog måste väl detta vara en reaktion på Lucifers lätt svavelosande artikel i förra numret?
Red.

affärsidé som skapat rikt med arbetstillfällen i Lund. Många av mina boulekompisar jobbar på Tetra Laval. Firman verkar stötta korpidotheten för det finns Tetralag i de flesta grenar. Gad månade om Lund, var mecenat och ökade mängden lärdom i världen genom att doktorera på pilbågar. Han har en arvinge som heter Finn, bara det!

Å andra sidan smet Gad från att betala skatt i Sverige genom att skriva sig i London, där skatten är betydligt lägre. Hur Gud ser på det kan man undra, har han/hon en positiv dag och vill tolka allt till det bästa kan man säga att Gad trots allt stödde engelsmännen genom att betala sin skatt i London

Vi utgår från att Gad Rausing kommer till himlen (ty vi vägrar tro att han befinner sig i

en bastulik miljö knyckande förpackningar för återvinning), eftersom Gud till sitt sanna väsen är kärleksfull och förlåtande. Men vad kommer han att syssla med där? Fortsätta med någon sorts andlig företagsamhet? Bli skyddsängel för den jordiska firman? Eller odla sin favorithobby pilbågar? Det är förstås ingen som vet.

Ingen känner väl heller till om i vilket tillstånd man lever det eviga livet. Är det som gamling eller får man välja den ålder när man var som klokast och vackrast. I förstnämnda fallet gäller att inte bli för åldersstigen, så att senilitet präglar evighetstillvaron.

Det här är förstås lite fnoskig undringar, kanske hädiska. Men människor måste väl ändå ha ställt sig liknande frågor och teologerna torde ha brottats med dem. När jag var ung ansågs det i princip att alla svenskar var kristna och skulle konfirmeras, utom judar som var befriade från undervisning och morgonsamling. Andra religionsriktningar förekom inte.

I alla skolsalar fanns orglar och psalmböcker och dagen började med morgonbön, psalmsång och ofta en straffpredikan. Jag som var kommunistunge var dock inte konfirmerad, men jag hade alltid

höga betyg i ämnet Kristendom, eftersom jag var intresserad av existensiella frågor. Enligt min far skulle det en gång i pausen under ett biskopsmöte ha samtalats om detta "under" (en av mina lärare i Kungsholms folkskola var biskopsson).

Kristendomens reträtt från maktens domäner har gått väldigt snabbt. När jag körde bokbuss i Lappland i början av 60-talet och kom till Kvikkjokk, minns jag, att en präst skällde ut mig när jag frågade om några samiska myter levde kvar. Han talade det som att jag antydde att samerna fortfarande var hedningar. En sån inställning till etniska grupper myter skulle idag vara totalt omöjlig. Så visst går det framåt med ett och annat.

Men nu är vi långt från Lund så det är bäst att sluta.

Finn

iskor"
(Ur Bofors Weapon Systems miljöpolicy.)

Riva Domkyrkan?

Klockan klämtar för Stora Södergatan 48! Detta stod att läsa i VB nr 10 och nr 11 -99. Ågarna till det lilla gathuset; Guy och Barbara Hedberg, ville att Byggnadsnämnden skulle bevilja dem rivningslov. Byggnadsnämnden beslutade i stället "att återremittera ärendet med uppdrag att ta fram en ny opartisk utredning av möjligheterna att bevara och rusta upp den aktuella byggnaden".

Nu har frågan återigen hamnat på byggnadsnämndens bord. Ågarna vill fortfarande rivningslov och någon ny utredning vill de inte bekosta. "Då det redan föreligger en opartisk utredning som utfördes 1988 av Centerlöf o. Holmberg samt då huset, efter denna utredning, ej har genomgått någon ombyggnads- eller underhållsåtgärd som förbättrat huset, anser vi det icke meningsfullt att lägga ut mer pengar på en utredning som redan finns", skriver de i ett brev till byggnadsnämnden daterat 23 december 1999.

Det är bara det att yttrandet från Centerlöf & Holmberg är över tio år gammalt. Centerlöf & Holmberg kan inte heller betraktas som byggnadsantikvarisk expertis, vilket borde vara ett krav i detta fall med tanke på husets ålder (byggt 1808). Yttrandet är inte skrivet utifrån perspektivet att det skulle vara möjligt att rusta upp och bevara huset. Snarare tvärt om. Yttrandet är skrivet med utgångspunkt från att huset skall rivas.

Paret Hedberg har också, skriver de, undersökt möjligheten att sälja huset. De har annonserat och fått

ett tiotal intressenter, som dock hoppat av efter att ha sett huset.

De har kontaktat mäklare som meddelat att paret får stå för annonskostnaderna, minst fem tusenkronor, om huset inte går att sälja. Av detta drar de slutsatsen att "huset är osäljbart i nuvarande skick". Femtusenkronor är väl att betrakta som en spottstyver i sammanhanget, särskilt med tanke på att paret Hedberg enligt sitt eget brev inte lagt några pengar på reparation och underhåll av huset sedan 1988.

Man kan också fundera över vad de har begärt för huset när de försökt sälja det. Troligen för mycket eftersom de i brevet till BN skriver: "Vilken lekman som helst konstaterar ju omedelbart att en ombyggnad ej kan vara lönsam". Lönsam för vem? En ekonomisk vinst för paret Hedberg eller en kulturhistorisk vinst för lundaborna? Stadsantikvarie Claes Wahlöö skriver i sitt tjänsteyttrande: "Byggnaden har, oavsett sitt nuvarande skick ett betydande kulturhistoriskt värde. Det faktum att den sedan byggnadsåret 1808 förändrats vid olika tillfällen påverkar inte denna bedömning. Den utgör ett värdefullt och bevaringsvärt inslag i Stora Södergatans kulturhistoriska miljö".

Paret Hedberg avslutar sitt brev: "Kanske även någon av ledamöterna kan upplysa om vilken del av huset som är byggt 1808 något som stadsantikvarien själv ej kunde säga på grund av de uppenbart otaliga till- och

ombyggnader som skett. Att bevara något som under åren så till den grad förändrats att det ej går att fastställa vad som är ursprunget har vi svårt att förstå värdet av."

Särskil denna sista mening i brevet är intressant. Med den som utgångspunkt borde vi omedelbart riva Lunds domkyrka. Domkyrkan är nämligen inte i original den katedral som Knut den helige uppförde ca 1080. Enligt uppslagsboken och Bevaringsprogram för Krafts rote är den ombyggd på 1100-talet, på 1200-talet, på 1500-talet, på 1700-talet samt i slutet av 1800-talet och dessutom förmodligen ytterligare ett antal gånger däremellan.

Domkyrkans nuvarande utseende är till största delen en skapelse av Helgo Zettervall från slutet av 1800-talet. I bevaringsprogram för Krafts rote läser man följande: "Zettervalls verksamhet vid domkyrkan karaktäriseras bäst av hans egna ord: Jag har aldrig restaurerat Lunds domkyrka. Jag har byggt om den."

Med utgångspunkt från paret Hedbergs syn på vad som är kulturhistoriskt värt att bevara borde följaktligen både Stora Södergatan 48, Lunds domkyrka samt även det mesta av Lunds övriga äldre bebyggelse rivas - och det kan väl ändå inte vara meningen.

Bevara Stora Södergatan 48!

Cecilia Wadenbäck

Behöver vänsterpartiet ett nytt program?

Finns det någon som ur minnet kan citera något ur ett svenskt parti-program? Inte lär det vara många, och jag slår vad om att det i de flesta fallen skulle bli Jörn Svenssons klassiska formulering från ett gammalt vpk-program: "Sverige är en liten men hungrig imperialistisk stat."

Ett partiprogram är i princip dött sedan det väl har antagits, och det gäller inte bara för vänsterpartiets del. Det enda som egentligen betyder något är vägen dit, den förutgående programdiskussionen. En sådan förs just nu i vänsterpartiet, fram till och på kongressen den 31 maj–3 juni.

Otympligt och ofärdigt

Diskussioner i principiella politiska frågor är väl bra? Ja, men det är synd att de ska behöva utgå från ett så otympligt och ofärdigt förslag som det föreliggande. Otympligt: jag instämmer helt med reservanterna Carin Högstedt och Karin Svensson Smith (och Cecilia Wadenbäck i VB nr 1) om att fjärdedelen hade räckt. Ofärdigt: förslaget innehåller upprepningar och motsägelser som borde ha rensats bort respektive retts utinnan det presenterades.

Björn Elmbrant är i sin bok *Dom där uppe – dom där nere* (1997) djupt oroad över demokratins framtid. Som en av utvägarna ur partiernas kris föreslår han att de ska skaffa sej tankesmedjor som gör att de kan hålla sej à jour med både samhällets och samhällsvetenskapens utveckling. Nog borde vänsterpartiet med sina nuvarande stora partistödsresurser kunna satsa något sådant. I stället för att överlåta programskrivandet på jaktdade riksdagsledamöter, kommunalpolitiker, förbundsordförande eller vad det nu kan vara.

Härmed några strödda synpunkter på programförslaget inklusive dess reservationer. Fler bidrag till VB:s debatt är mycket välkomna.

Diskussionens former

Störst yttre uppmärksamhet har programförslaget fått genom en artikel på DN-debatt av Herman Schmid och Jonas Sjöstedt, EU-parlamentariker som båda varit aktiva medlemmar av tidigare programkommissioner.

Den blev föremål för borgerliga ledarkommentarer som alla, som man kunnat vänta, främst fäste sej vid att en självkritisk formulering om Sovjetkommunismen strukits ur det nuvarande programmet. Men Schmid & Sjöstedts kritik om att förslaget brast i samhällsanalysen var tyngre. De var också kritiska till det hårda kravet på EU-utträde.

Programkommissionens Jenny Lindahl reagerade enligt gamla dåliga reflexer mot att kritikerna hade vänt sej till "borgerliga"

massmedier. I själva verket är det ju bra att den officiella svenska politikdebattens stora anslagstavla anser vänsterpartiets diskussion så intressant att den vill ge plats åt den. Vi måste vänja oss vid att vi numera är ett stort och öppet parti, och att våra motsättningar visas upp. Och Jenny Lindahl fick ju strax efteråt själv in en för övrigt utmärkt artikel om feminismen i Dagens Nyheter.

Schizofreni

"10:10. Miljökraven kan komma i konflikt med andra politiska mål och värderingar som full sysselsättning, lokalt självbestämmande och nationell suveränitet. Ständig tillväxt som motor i ekonomin måste stoppas och kvalitativa målsättningar sätts i dess ställe. – Miljökraven kan också komma i konflikt med EU:s lagar, beslut och målsättningar. I sådana fall ska hänsynen till långsiktigt hållbar och internationellt solidarisk utveckling vara avgörande."

Klart är att förslagsskrivarna håller på miljön mot EU. Men vad prioriteras i det första fallet, när motståndarna är så sympatiska ting som sysselsättning, lokal och nationell makt? I politiken kan man sällan ge enkla förhandsbesked i sådana frågor, men nog hade man velat se en lika klar fingervisning som i EU-fallet.

Ett aktuellt exempel: på en myr i Härjedalen bryts torv i stor skala, för att till stor del användas som värmeverksbränsle i Uppsala och Örebro. Naturvårdarna vill stoppa fortsatt exploatering av myren eftersom det går ut över gluttsnåpan (det låter som nånting hos Povel Ramel men den heter faktiskt så) och andra utrotningshotade djur- och växtarter. Samtidigt ger verksamheten totalt cirka fyra hundra jobb i det arbetslöshetsdrabbade inre Norrland och frakter åt den likaledes utrotningshotade Inlandsbanan. Och samtidigt har klimatkonferensen i Kyoto klassat torv som ett fossilt bränsle vars användning måste reduceras av hänsyn till växthuseffekten.

Snart lär vänsterpolitiker i kommun och riksdag få ta ställning till denna delikata fråga. Kommer de att få någon vägledning i partiprogrammet? (Personligen är jag beredd att offra de fyra hundra jobben och t.o.m. järnvägstrafiken.)

Den digitala generationen

I en lång reservation skriver Ali Esbati bland annat: "Den stora majoriteten i samhället tjänar sitt uppehälle genom att sälja sin arbetskraft. Denna majoritet utgör i vid mening arbetarklassen. Genom dess arbete skapas välståndet i samhället. På motsatt sida i den ständigt pågående klasskonflikten står borgarklassen. Med

borgarklassen betecknar vi den klass, vilken kontrollerar det kapital, som ackumuleras i det samhälleliga arbetet. Denna kontroll grundas i ägandet av produktionsmedlen."

Två klasser, klass mot klass. T.o.m. salig Marx erkände i sin strikt ekonomiska definition tre klasser och i sina politiska analyser (t.ex. *Louis Napoleons 14 brumaire*) flera till. Är Esbatis formulering ett utslag av tänkandet hos den digitala generationen för vilken det bara finns 0 och 1?

Troligare handlar det om en mekanistisk läsning av *Kommunistiska manifestet* där det förutspåddes att alla mellanklasser skulle försvinna. Detta är en av spådomarna i denna annars så förträffliga lilla skrift som inte har slagit in. Småborgerligheten, det vill säga egen- och småföretagarna, växer för närvarande i de högutvecklade kapitalistiska länderna enligt den statistik som redovisas av Manuel Castells.

I Göran Therborns (en tidigare v-programförfattare) klassanalys av Sverige från 1970-talet konstateras vid sidan av de tre ovan nämnda klasserna ett skikt av privilegierade högre funktionärer i borgarklassens/borgarstatens omedelbara tjänst vars existens Esbati har noterat, och så den stora gruppen "mellanskikt". De är uppenbarligen inkluderade i arbetarklassen. Men frågan blir om det är analytiskt relevant och praktiskt att arbeta med ett så ohanterligt arbetarklassbegrepp? Esbati redovisar själv klassens många segment och skiktningar, och hans antydning om ett gemensamt intresse övertygar inte. Bland annat inte när man besinnar att stora merparten av de svenska mellanskikten och ingen liten del av de hederliga arbetarna numera, via aktiefonder, är ägare av produktionsmedel.

Fucking Åmål

"3:11. En jämn regional utveckling är ett gemensamt intresse och ansvar. Den omfattande utflyttningen från mindre orter i gles- och landsbygd är också ett hot mot de större städerna, där den stora inflyttningen skapar en ohållbar social situation med bostadsbrist, social utslagning, trafikproblem och segregation."

Folkmängden minskar i de flesta svenska kommuner. Det beror i första hand på låga födelsetal men också på att unga och inte minst invandrare flyttar till städer, ju större desto hellre. Visst är utbildningsmöjligheter och löneskillnader en dragningskraft, men viktigare för unga är den högre livskvalitet som hägrar för dem i Stockholm och andra storstäder. De drar iväg dit även om det finns jobb

hemma i Åmål eller Övik, Sala eller Hässleholm.

Det är naturligt att medelålders kommunalpolitiker, ofta formade av gröna vägen- och vi flytt int'-ideologi, ser saken annorlunda. Men det är inte bra om deras perspektiv präglar vänsterpartiets program och politik, och därmed fjärrar partiet från ungdomen.

(De uppräknade storstadsproblemen är naturligtvis lösbara. På 1960-talet byggdes långt fler bostäder än som motsvarar den nuvarande inflyttningen. Trafikbekymren anger redan programförslaget lösningen på: en massiv kollektivisering. Social utslagning och segregation frodades även de år då storstäderna stagnerade, vilket tyder på att inflyttningsstopp inte kan vara utvägen.)

Och så är det detta med EU

som kräver en särskild kommentar i ett senare inlägg.

Tills vidare anser jag att vänsterpartiet kan klara sej med det gamla programmet.

Gunnar Sandin

mark för morötter forts fr sid 1

Nöbbelövs mossaväg västerut bjuder på en hänförande utsikt över det skånska jordbrukslandskapet. Väg 108 går visserligen här men den syns inte eftersom den är nedsänkt, endast en och annan belysningsstolpe sticker upp. Visuellt hänger alltså Nöbbelöv 9:6 ihop med åkrarna väster om väg 108. Nöbbelövs mossaväg kantas av en trädrad likt en gammal skånsk markväg, och öster om vägen börjar stadens bebyggelse. På platsen framgår denna naturliga gräns tydligt. Går man över denna gräns kan verksamhetsområdet sedan ohämman breda ut sig åt alla håll.

Det är dags att ta innebörden av ovanstående mål i MBP på allvar – just här kan man med lätthet undvika att bygga. Nöbbelöv 9:6 är mark för morötter.

Cecilia Wadenbäck

Vänsterns våroffensiv

Det blir full fart på lundavänstern i vår. På Mårtenstorget kan man lyssna till Röda Kapellet och div. kommunal- och rikspolitiker. Bl.a. den återflyttade Gudrun Schyman, den ekonomiskt sinnade Johan Lönnroth och vår egen Karin Svensson Smith m fl som miljöpratar.

Runt köksbordet träffar vi också Roland Andersson, Mats Olsson, "nuddisten" Cecilia Wadenbäck.

Ung Vänster med Röda Flåset och ordf. i Ung Vänster Jenny Lindahl kommer att hälsa våren i Stadsparken. Vi återkommer med tider, vad det lider. Red.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).
NY ADRESS.....

Veckobladet överlever men hur länge?

Som nykomling till Lund för tio år sedan fann jag Veckobladet vara en perfekt introduktion till staden och dess politiska liv. Idag känns den kanske inte lika nödvändig, men inte desto mindre var det gott att höra att krisen kring dess utgivning är över för den här gången. Gratulerar!

Igår bläddrade jag i V-partiets årsmötesdokument. Antalet prenumerationer på bladet har nu under tjugo år minskat i stort sett varje år, till drygt en fjärdedel av toppsiffrorna. Idag räcker de inte ens till hälften av utgivningskostnaderna. I längden är den situationen inte hållbar.

Inget av årets två första nummer diskuterar denna fråga. Finns det en förnyelseplan? Hur ser den planen ut? Något nytänkande är svårt att spåra i de två nummer jag hittills sett. Ändå borde en förnyelsedebatt höras till det viktigaste tidningen kan ägna sina spalter åt den närmaste tiden. Förnyelsens huvudfråga gäller hur Veckobladet kan bli intressant även för en yngre publik.

I december ordnades en fest med progg-musik av Röda Kapellet mm, som jag tyvärr missade. Det hade varit roligt att se om yngre generationer lät sig lockas att komma. Det är ju de som ska ta över när Finn Hagberg och jag lämnar in. Hans följetong med tips för blivande pensionärer kanske roar oss gamla, men lockar man nya prenumeranter med sådana ting?

Utgångspunkten för V-bladet måste vara att världen ser radikalt annorlunda ut nu än för 20 eller bara 10 år sedan. I Lund föddes i mitten av 90-talet en liten verksamhet direkt framsprungen ur ungdomars rollspelsnöjen. Framtidsfabriken är nu en av 90-talets internationella kometer, med klart intressanta inslag av personlig lågkonsumtion, offentliga samtal om statens betydelse och nya versioner av folkhemmet - se intervjun med Jonas Birgersson i DN den 2 januari. Denna komet har alltså ännu sitt huvudkontor kvar i Lund. När ska den presenteras och diskuteras i Veckobladet?

Intervjun i DN kompletterade utmärkt Stefan Jonssons långa artikel på samma uppslag om och

med sociologen Manuel Castells. Castells perspektiv öppnar för nya insikter. Han drar en rak linje mellan 60-talets anti-auktoritära rörelser och de företagsklimat som möjliggjorde IT-utvecklingen. IT-utvecklingen i sin tur har gett en överklig, nästan fiktiv, karaktär åt världens kapitalrörelser idag. I ett "informationsålderns flödesrum" agerar finansmarknaden, stora organisationer, företag mfl i en verklighet som i en mening frikopplats från samhället. Det farligaste i detta är den nyliberala illusionen att de kan driva sina ekonomiska spel oberoende av samhället, eller åtminstone av två tredjedelar av mänskligheten. Demonstrationerna mot WTO i Seattle i höstas var, säger Castells, även i den meningen otroligt viktiga men den illusionen har nu slutgiltigt krossats.

Vårt lilla Lund, Framtidsfabriken och Castells världsbild hänger naturligtvis ihop. Det är också sådana rörelser i tiden som de yngre hör och lever med i, och som Veckobladet behöver öppna sina spalter för.

Manuel Castells menar att IT-nätverken är det verkligt nya i vår tillvaro. Seattle-manifestationerna hade varit omöjliga utan IT. För några år sedan jobbade jag i en arbetsgrupp med Lunds miljödelegation om miljöfrågor och våra levnadsvanor. Vi föreslog delegationen att utveckla ett datoriserat system för förslag och diskussioner, där en länk var placerad på biblioteken, en annan hos miljödelegationen. En länk skulle gå till några skolor för bearbetning och spridning av inläggen inom sin datorundervisning via nätet till massmedia och till kommunen. Det var ett mycket konkret förslag, som aldrig ens fick ett svar från höga vederbörande.

Det finns mer än IT att fånga upp i Lund. Studenternas Utrikespolitiska förening är riktigt aktiv idag, många intressanta personer kommer resande för att tala och ibland har ämnena klar relevans även för Lund. Korta referat, gärna skrivna av studenter, skulle sitta bra i Veckobladet, som komplement till de kommunalpolitiska inslagen.

Bertil Egerö

PS. Thöstas tipsade jag en ung duktig student om det utlysta redaktörsjobbet i Veckobladet. Hon ringde några gånger utan att nå fram, lämnade sina uppgifter på telefonsvararen men blev aldrig kontaktad. Frågan är, klarar det gamla gardet den utmaning en förnyelse innebär?

Pensionärer bör även vara utomhus

Med anledning av vår käre försökspensionärs senaste sammanfattning skulle vi vilja avge följande kommentar och inlägg i pensionärssysselsättningsdebatten.

Allas vår försökspensionär har gett oss en lockande bild av pensionärens stundande möjligheter under sommaren. Nu senast grunns han över vilka vintersysselsättningar som finns och som kan ge tillräcklig motion under denna sommar de svaga kallar vinter.

Finn letar efter inomhussysselsättningar som ger motion och finner då bowling och biljard. Men han glömmer den bästa motion som den skånska vintern kan erbjuda - långfärdsskridskoåkning. Där erbjuds frisk luft och god motion som inte tär på gamla leder eller ställer krav på gymnastiska förmågor. Det är dessutom en sysselsättning som har stort symbolvärde för gamla partiarbetare då man vid blåsig väder ägnar mångdubbelt längre tid åt att sträva framåt i motvinden än vad sedan tar att fräsa fram samma sträcka i medvind. Vi har hört talas om borgerliga skridskoåkare som bara åker i medvind och sedan tar bilen tillbaka, men det är självklart moraliskt förkastligt.

Dessutom är det så att inomhussysselsättningar för pensionärer kräver att lokalerna hålls uppvärmda, vilket strider mot vår gemensamma strävan om minskat energislöseri. Det är bättre att hållas utomhus och hålla värmen på egen hand.

För den vanliga ännu inte pensionerade knegande isåkaren är det största problemet att inte kunna kasta allt man har för händer och ge sig ut på tur den dagen när isen ligger och vädret är det rätta. För oss är det en dröm att ha det som pensionären, så att ingen chans till en tur behöver gå förlorad.

Vårt förslag inför Finns första pensionerssäsongs nästa vinter är således att lägga långfärdsskridskoåkning till motionerna, det är politiskt stärkande, resursnålt, motionsgivande och dessutom utan tävlingsmoment så det utvecklar kamratskap och förståelse istället för konkurrens och vinstlusta.

Skridskosektionen/
Bengt Persson

"Etiopien måste stoppa den etniska rensningen, krigshotet och missbruket av bistånd"

Västerpartiets i Lund årsmöte antog ett uttalande mot kriget mellan Etiopien och Eritrea. Hela uttalandet finns i årsmötesförhandlingarna, men slutuppmanningen återges här i sin helhet:

"Vi uppmanar Sveriges regering att offentligt ta ställning för OAU:s fredsförslag, mot den etniska rensningen och mot missbruket av katastrofbistånd.

Vi förutsätter att regeringen använder **alla** sina ekonomiska och politiska möjligheter för att förmå regeringen i Addis Ababa att acceptera fredsförslaget och stoppa den etniska rensningen och missbruket av katastrofbistånd och att verka för att det internationella trycket på Etiopien att acceptera fredsförslaget ökar".

Ann Schlyter

har utsetts till vänsterpartiets representant i den statliga biståndsutredningen. Som Lundarerepresentant på partidistriktets årskonferens fick hon dock inte majoritetens förtroende, som vi meddelade i nr 2.

Gr

MÖTE MÖTE

KOMMUNALPOLITISKA MÖTE

Må 14/2 kl 18.00 på partiokalen. Ämne: Diskussion om motioner till partikongressen. Karin Svensson Smith deltar. Vård- och omsorgsnämnd 16/2, Tekniska Nämnden 16/2, Socialnämnd 16/2. Kommunfullmäktige 17/2.

RÖDA KAPELLET Sö kl 18.30. Rep med Joakim. Antirasistprogrammet: 74:2. 75:3, 290 och 365. Vidare rep av Hilding Rosenberg: "Jämålder"

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Rune Liljekvist, Jan Wallgren och Charlotte Wikander.

Näste redaktör: Gunnar Sandin

Manus sänds per post till: Veckobladet, Svarbrödersg 3, 223 50 Lund. Måndag e. 17 till fax 046-123123. Manus mottas gärna på epost, vp@lund.mail.telia.com eller 3,5" diskett. Obs! (rtf-format) Telefon till redaktörerna: Rune Liljekvist 046-211 50 69 Gunnar Sandin 046-113 58 99 Vid utebliven tidning ring: Cecilia Wadenbäck 046-13 82 13.